

ศาลจังหวัดลพบุรี

คดีหมายเลขคำที่ อ.๑๔๓๑/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๐๕๐/๒๕๖๑

ความอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา, ละเมิด

ป.พ.พ. มาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง, ๒๐๖, ๒๒๔ วรรคหนึ่ง

คดีนี้ ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาคดีส่วนอาญาไปก่อน แล้วพิจารณาพิพากษาคดีส่วนแพ่งในภายหลัง และศาลได้พิพากษาคดีในส่วนอาญาแล้ว

คดีส่วนแพ่ง ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิดจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง

จำเลยไม่ยื่นคำให้การคดีส่วนแพ่ง

ทางพิจารณาผู้ร้องนำสืบว่า ขณะเกิดเหตุผู้ร้องดำรงตำแหน่งนายอำเภออำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ การที่จำเลยกระทำความผิดอาญาฐานดูหมิ่นผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการตามหน้าที่หรือเพราะได้กระทำการตามหน้าที่ อันเป็นเหตุให้ผู้ร้องในฐานะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้รับความเสียหาย ทำให้ชาวบ้านเชื่อว่าผู้ร้องกลั่นแกล้งผู้สมัครเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน การที่ผู้ร้องถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชังย่อมกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ข้าราชการ ผู้ร้องมีความประสงค์จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีที่ผู้ร้องเสื่อมเสียชื่อเสียงอันมิใช่ตัวเงิน โดยขอคิดค่าเสียหายเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่จำเลยทำละเมิด จนถึงวันฟ้อง และนับแต่วันฟ้องจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง เห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามฟ้อง จึงเป็นการทำละเมิดต่อผู้ร้อง จำเลยต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้อง และผู้ร้องมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง ส่วนค่าสินไหมทดแทนมีเพียงใดนั้น เมื่อพิจารณาจากคำร้องและคำเบิกความแล้วผู้ร้องบรรยายในคำร้องและเบิกความว่า จำเลยทำให้ผู้ร้องเสียหายต่อชื่อเสียง ไม่ใช่เสียหายต่อทางทำมาหาได้ เชื่อว่าผู้ร้องไม่ได้เสียหายต่อชื่อเสียงถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับผลของคดีอาญาทำให้ผู้ร้องได้รับการเยียวยาแก้ไขความเสียหายต่อชื่อเสียงในระดับหนึ่งแล้ว คดีนี้ผู้ร้องไม่นำสืบเลยว่าความเสียหายของผู้ร้องจากการที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเยียวยาแก้ไขความเสียหายต่อชื่อเสียงมีเพียงใด และเมื่อคำนึงถึงฐานะของโจทก์และจำเลยที่เป็นมูลเหตุให้มีการกล่าวหมิ่นประมาทแล้ว เห็นควรกำหนดค่าเสียหายให้ ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า “ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมา

แต่เวลาที่ทำละเมิด” และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลา
ผิดนั้นร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี” ดังนั้น ผู้ร้องจึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่ง
ต่อปี นับแต่วันที่จำเลยกระทำละเมิดต่อผู้ร้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง เมื่อจำเลย
ได้วางเงินค่าเสียหายต่อศาลเพื่อบรรเทาผลร้ายให้แก่ผู้ร้อง ๔,๐๐๐ บาท จึงเห็นควรให้หักเงินส่วนนี้จากเงิน
ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้องด้วย

พิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้อง ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่จำเลยกระทำละเมิด เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จ
แก่ผู้ร้อง ให้นำเงินค่าเสียหายที่จำเลยนำมาวางต่อศาลเพื่อบรรเทาผลร้ายแก่ผู้ร้อง ๔,๐๐๐ บาท หักจากเงิน
ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

.....
ปิยะณัฐ นามวงศ์ – ย่อ

วัลยา พุ่มประสาธ - ตรวจ

สามารถอ่านย่อคำพิพากษาศาลชั้นต้นเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์
www.lskc.coj.go.th